

[Inger Harms]

Kristeligt folkeparti har endnu en gang fremsat dette forslag, som så kan danne baggrund for en debat om det stadig omsiggribende marked for videokassettebånd. Jeg er sikker på, at de fleste af ordførerne her i dag vil være enige om at tage afstand fra disse afskyelige, sadistiske voldsfilm, der masseproduceres udelukkende med henblik på spekulation i folks og især unges frygt for og på samme tid tiltrækning mod det ukendte, det afskrækkende, det brutale.

Til trods herfor finder vi i socialistisk folkeparti, at det ikke er sagen med et forbud, for gennemfører man et forbud, vil der straks dukke et nyt, sort marked op, og så er vi lige vidt. Man må indskærpe disse udlejere, at de hverken sælger eller udlejer til unge under 16 år. Man må henstille til fritids- og ungdomsklubber, at de ikke låner disse film hjem til fremvisning for medlemmerne. Man kunne starte en oplysningskampagne, der havde til hensigt at fortælle forældre, børn og unge samt klubledere, at der er en stor mulighed for – hvilket der i dag findes forskningsmateriale om – at børn og unge påvirkes af disse film, ligesom de påvirkes af den vold, både virkelig og uvirkelig, som de ser i TV hver dag. Man er bange for, at denne brutalisering af mennesket vil skabe en forfladigelse af holdningen til vold og dermed også til andre menneskers værdi og værdighed, ligesom det sløver vor følsomhed og menneskelighed.

Man kunne eventuelt gøre det mindre profitabelt for de bagmænd, der fremstiller disse videokassettefilm, ved at lægge nogle kæmpeafgifter på voldsfilmene og derved forsøge at få en styring af forbruget, ligesom man gør på så mange andre områder. Man kunne støtte produktionen af ordentlige videobånd og give børn og unge en mulighed for selv at fremstille video.

Dog finder vi i socialistisk folkeparti, at det er andre mekanismer, der fremkalder den stadig stigende voldsmentalitet i vores samfund, så vi vil ikke medvirke til noget forbud på det område.

Lawaetz (FP):

Jeg synes, kristeligt folkeparti fortjener ros for, at det bringer et sådant emne på bane, og de forskellige ordførere har jo også alle sammen givet forslaget en venlig modtagelse,

men tvivlet på, at man kan lovgive på dette felt. Her har man sådan set lagt det hen til salgsleddet, altså de mennesker, der skal tjene penge på det, og hvis det er dér, man skal straffe, bliver det nok meget vanskeligt, for det ligner jo lidt forbuddet mod udskænkning af spiritus til unge under 16 år, som det nok er meget vanskeligt i praksis at gennemføre.

Der vil selvfølgelig også være en vældig debat om, hvad vold er for noget. F. eks. har man jo næsten anerkendt – måske også kristeligt folkeparti – westernfilmene, hvori man rask væk skyder mennesker, og man ser jo 5-6 års børn, der leger cowboys, så man er altså inde på et område, som det er meget, meget svært at lovgive på. Fremskridtspartiet er naturligvis ligesom alle de andre ordførere, meget imod vold, ja, vi vil måske endda gå hårdere frem mod vold end andre.

Men jeg vil godt tilslutte mig, hvad både justitsministeren, hr. Søren Hansen og andre ordførere har sagt, at man naturligvis i høj grad skal interessere sig for eventuelle gode ideer til at modvirke, at mennesker tjener penge på at udbrede noget skidt til ungdommen. Det er vi også villige til at medvirke til, men vi forstod på justitsministeren, som jeg synes tog det meget seriøst, at man måske ad anden lovgivning skulle finde frem til at bremse videst muligt oppefra udbredelsen af den slags meget uheldige film.

Arne Melchior (CD):

Når jeg også har aflagt skyldig bekendelse om, at mit parti og jeg selv er imod vold – det skal man jo gøre, når sådan et forslag fremsættes – kan jeg i øvrigt ikke vise selve forslaget ret megen venlighed. Jeg synes, det er et venstrehåndsarbejde, endda mens den har været nede i lommen, og som belæg for denne påstand vil jeg først henvise til, at der overhovedet ikke er nogen sammenhæng mellem beslutningsforslagets tekst og bemærkningernes tekst. Bemærkningerne taler udelukkende om børn og unge, medens forslaget selv taler om totalt forbud og overhovedet ikke nævner, at det er unge, man sigter til.

Dernæst finder jeg, at det er en nem måde at komme til et beslutningsforslag på. Man taler om voldsfilm, men gør sig overhovedet ikke nogen ulejlighed med at sige, hvad man